

til at begrænse fagforeningernes ret til at tage beslutninger.

Et helt andet spørgsmål er så, om demokratiet i fagbevægelsen fungerer optimalt. Men det forslag, der ligger her, rammer fuldstændig ved siden af de reelle problemer, som i parentes bemærket overhovedet ikke kan løses af udefra kommende beslutningsforslag.

Det fremgår altså, at vi er imod forslaget og mener, at de demokratiske rettigheder til inden for foreninger at beslutte, hvordan man vil bruge sine virkemidler, skal være uantastede. Og det håber jeg, de fleste også går ind for her.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal ærligt vedgå, at da jeg læste titlen på beslutningsforslaget fra Frihed 2000, tænkte jeg, at det da var et underligt forslag at fremsætte. Men efter at have læst bemærkningerne til beslutningsforslaget, må jeg sige, at jeg synes, at Frihed 2000 og hr. Tom Behnke har argumenteret overbevisende for, at den nuværende ordning er en narresut, er at stikke blå i øjnene på de fagforeningsmedlemmer, der ikke reelt ønsker at støtte et politisk parti.

Jeg vil godt understrege, at Kristeligt Folkeparti bestemte ikke har noget imod fagforeninger. Vi har heller ikke noget imod, at fagforeninger driver politik. Sågar kunne vi sådan set heller ikke have noget imod, at fagforeninger støttede bestemte politiske partier, hvis det var sådan, at vi havde reel foreningsfrihed. Og det er det, der er hele kernen i debatten her i dag, spørgsmålet om vi har reel frihed på arbejdsmarkedet eller ej, og det har vi efter Kristeligt Folkepartis opfattelse ikke. Derfor er der grund til at rose Frihed 2000 for at tage problemstillingen op endnu en gang.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at spørgsmålet om i det hele taget at være medlem af en fagforening selvfølgelig må være en privat beslutning, og det følger heraf også, at en fradragsmulighed for det faglige kontingent ikke heller skal eksistere.

Vi er også enige i, at debatten om framelings- og tilmeldingskuponer egentlig fjerner fokus fra det egentlig væsentlige, nemlig spørgsmålet om foreningsfrihed. Vi vil alligevel sige, nu da debatten om den ene form for kupon i forhold til den anden er kommet op her tidligere på foranledning af hr. Jes Lunde på vegne af SF, at hvis man skal vælge mellem en framelingskupon og en tilmeldingskupon, så er vi tilhængere af en tilmeldingskupon. Derfor kan vi

godt støtte et forslag fra SF, som går på det, når forslaget kommer til anden behandling. Det vil trods alt være bedre end det, der ligger i dag.

Men under alle omstændigheder vil jeg sige, at jeg mener, at Frihed 2000 og hr. Tom Behnke har ret i, at det sådan set ikke hjælper stort. Det flytter stadig væk fokus fra det egentlige problem, nemlig at vi ikke har foreningsfrihed på arbejdsmarkedsområdet i dag hverken for arbejdstagere eller arbejdsgivere. Jeg mener, det er vigtigt at have begge dele med og er også glad for de præciseringer, som hr. Tom Behnke er kommet med på dette område her under debatten.

Så fra Kristeligt Folkepartis side er vi faktisk positive over for Frihed 2000's forslag, ligesom vi vil være det over for et ændringsforslag fra SF ved andenbehandlingen om, at man – som en lappeløsning vil jeg så sige – ændrer framelingskuponen til en tilmeldingskupon.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FRI):

Tak for en god debat om forslaget her. Jeg havde håbet, at vi måske var kommet lidt mere i dybden af selve den problemstilling, som forslaget prøver på at rejse. Det kan være, jeg ikke har gjort det godt nok i forslaget, men præcis det faktum, at man indførte framelingskuponen, var jo en erkendelse af, at der var en spirende utilfredshed med, at folk var tvunget til at være medlem af en bestemt forening for at kunne fastholde deres arbejde eller for overhovedet at få et arbejde. Og på den baggrund vedtog Folketinget jo så, og det støttede vi også dengang, at man lavede en framelingskupon.

Vi var så naive, at vi troede, det havde en effekt. Vi troede faktisk, at der var en mening med det. Vi læste lovgivningen meget firkantet på det tidspunkt, og det skulle vi ikke have gjort. Vi har set i dag, at uanset om den lov var blevet vedtaget eller ej, så har det ikke haft nogen effekt.

Derfor må vi sige, at hele den debat, som var dengang, inden framelingskuponerne blev indført, er gået i stå, og den debat vil vi gerne have fortsætter, for tilstandene er præcis de samme i dag, som de var dengang. Der er intet forandret.

Det, der er forandret, er, at vi ikke længere kan diskutere tvangsmedlemskab af fagforenin-